

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.921 van 22 januari 2015
in de zaak A. 212.331/XII-7650**

In zake: de NV R. DE ROECK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benoit Beele
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 26a
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de NV WATERWEGEN EN ZEEKANAAL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christophe Lenders en Joris Wouters
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 juni 2014, strekt tot de nietigverklaring van “de gunningsbeslissing van de nv Waterwegen en Zeekanaal van 8 april 2014 genomen in het kader van een open aanbesteding voor de aanneming van werken volgens bestek met nummer BB1906 van de nv Waterwegen en Zeekanaal, getiteld ‘Netekanaal Onderhoudsbaggerwerken: baggeren toegangseul en zijarm VVW jachthaven Emblem’ en waarbij wordt voorgesteld de opdracht te gunnen aan de firma Ghent Dredging nv”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 227.575 van 27 mei 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 januari 2015 om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Wouters, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Afstand van het beroep

3. De verzoekende partij heeft met een ter post aangetekende brief van 21 november 2014 aan de Raad van State medegedeeld dat zij afstand van het geding doet.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot de betaling van de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro. De verzoekende partij vraagt van haar kant dat de rechtsplegingsvergoeding zou worden beperkt tot een bedrag

van 140 euro. Zij meent dat het voorliggende geschil niet als een complexe zaak kan worden beschouwd, noch dat er sprake zou zijn van een onredelijk karakter van de situatie.

Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij. Artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, krachtens artikel 9 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ in werking getreden op 2 april 2014 voor vorderingen ingesteld te rekenen vanaf die datum, is van toepassing op de voorliggende vordering tot nietigverklaring nu deze werd ingediend op 12 juni 2014.

Dit artikel 67 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

[...]

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn.”

5. Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepaling aan de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de afstand van het beroep tot nietigverklaring door de verzoekende partij als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Er is geen reden om het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro te beperken zoals gevraagd door de verzoekende partij. De afstand van geding werd slechts meegedeeld na het neerleggen van de memorie van antwoord door de verwerende partij en in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, dient voorliggende zaak wel als een eerder complexe zaak te worden beschouwd. Bovendien betreft het een overheidsopdracht waarvoor de regelgever zelf van oordeel was dat het aangewezen was het mogelijks toe te kennen maximumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te verhogen omdat deze geschillen meestal gekenmerkt worden door de techniciteit van de geldende regels en de grootte van de desbetreffende bedragen.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 januari 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Johan Bovin